

regnestykker ligesom dem, vi har set under valgkampen, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt kommentere hr. Anders Fogh Rasmussens analyse af valget og den parlamentariske situation, for hr. Anders Fogh Rasmussen påstår, at regeringen vil være afhængig af Venstre og De Konservative for at få flertal. Men forholder det sig ikke nærmere sådan, at regeringen, hvis man tager det scenario, som hr. Anders Fogh Rasmussen nævner, vil være afhængig af Venstre eller De Konservative? Er det ikke snarere det, vi vil se, er det ikke derfor, vi oplever en vild flugt fra alle de ting, de to partier, især hr. Anders Fogh Rasmussens, kørte valgkamp på, og er det ikke derfor, vi vil opleve, at de vil falde over hinandens ben for at få lov til at lave forlig sammen med regeringen, sådan som vi har oplevet det før? Mener hr. Anders Fogh Rasmussen ikke, at det nærmest er den situation, der vil blive den mest sandsynlige?

Så til spørgsmålet om tallene. Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Anders Fogh Rasmussen bekræftede, at de fire partier, som pegede på statsministeren, gik frem fra 46,6 pct. til 50,1 pct. af stemmerne og altså har et flertal af vælgerne bag sig, således at hvis der bliver ført en anden politik, er det altså på basis af et mindretal og ikke af det flertal, der pegede på statsministeren.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Man kan sige, at det eneste sådan helt konkrete var hr. Bukstis påstand om, at jeg havde sagt, at nu skulle man have enestuer til alle. Det sagde jeg faktisk ikke, men jeg stillede det spørgsmål, om det ikke kunne være rimeligt at se på, om man visse steder kunne forbedre forholdene for særlige patientgrupper, og så nævnte jeg f.eks. psykiatriske patienter. Jeg nævnte også, at jeg godt var klar over, at vi taler om store beløb, og at man derfor ikke kan lave det fra den ene dag til den anden. Da man gerne må have nogle målsætninger og prioritere opgaverne, synes jeg faktisk, at det er en opgave, der godt kan gives en høj prioritet.

Til samtlige de andre bemærkninger, som er kommet fra hr. Jes Lunde, hr. Thulesen Dahl og til sidst fra hr. Søren Søndergaard, vil jeg gerne sige, at i Venstre har vi det sådan, at vi intet

modsnætningsforhold ser mellem det at have nogle klare holdninger, altså at fortælle vælgerne meget præcist, hvor vi står, og så bagefter, når valget er overstået og vi har set, hvordan vælgerne har sammensat Folketinget, da at gøre det politiske arbejde, og det vil sige søge maksimal indflydelse for de 43 mandater, vi nu har fået. Jeg må altså sige til både hr. Thulesen Dahl og til hr. Søndergaard, at det vil ikke være nogen særlig attraktiv situation for Venstre at isolere sig på det, som hr. Thulesen Dahl kaldte en fløj, med den virkning, at vi ikke fik indflydelse for de 43 mandater, vi har fået. Det vil ikke være særlig attraktivt.

Jeg vil gerne understrege, at når jeg har sendt et klart signal om vilje til at samarbejde med regeringen, er det ikke udtryk for, at vi i Venstre mener, at man skal lave aftaler bare for aftalernes skyld, og jeg tror også, at regeringen har det sådan, at man laver en aftale, når begge parter kan få noget ud af det. Venstre vil derfor indgå aftaler, når vi synes, at det er lykkedes os at få lidt ud af regeringen og trække regeringen lidt over i vores retning. Det er sådan, det vil komme til at fungere, og vælgerne har altså også sammensat Folketinget sådan, at det bliver nødvendigt, hvis der overhovedet skal gennemføres lovgivning af betydning.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Anders Fogh Rasmussens hængekøjsnak vil jeg bare sige, at det jo altid er morsomt sådan at lave forskellige sammentællinger af mandater i den kombination, den kombination og den kombination.

Vi har så sandelig ikke tænkt os at ligge i nogen hængekøje. Vi vil bruge vores mandater til at få maksimal indflydelse, og helt på samme måde, som Venstre ønsker at trække regeringen i sin retning, vil vi naturligvis trække regeringen i vores retning.

Mere interessant end de her forskellige bogstavkombinationer er det måske at se på det konkrete, og jeg vil gætte på, at der bliver skattereformforhandlinger her før sommerferien, eller i hvert fald inden så længe.

Er det stadig væk sådan, at Venstre ved man, hvor man har? Kan vi regne med, at når hr. Anders Fogh Rasmussen står heroppe og siger, at Venstre er imod en forhøjelse af bruttoskatten, vil Venstre også holde fast ved det? Vil det med andre ord være et ultimativt krav fra Venstre, når Venstre skal forhandle skattereform